

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. arch. L. S.**, bývajúceho v G., zastúpeného JUDr. P. C. – P., advokátom v B., proti žalovanej **JUDr. R. F.**, bývajúcej v Š., zastúpenej JUDr. M. H., advokátkou v B., **o zaplatenie 257 626,60 Sk (8 551,64 EUR)**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. SA – 4 C 138/2001, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. augusta 2008 sp.zn. 23 Co 191/08, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 15. apríla 2008 č.k. SA – 4 C 138/2001-364 zamietol žalobcov návrh o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 6. júna 2007 č.k. SA – 4 C 138/2001-331.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením z 22. augusta 2008 sp.zn. 23 Co 191/08 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Trnave 30. novembra 2007 odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku prvostupňového súdu (špecifikovanému vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia) ako oneskorene podané. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23. januára 2008. Žalobca bol práceneschopný od 13. júla 2007, v nemocnici bol hospitalizovaný od 17. do 21. júla 2007, rozsudok prvostupňového súdu mu bol doručený 10. júla 2007, teda ešte predtým, ako bol uznaný za práceneschopného. Odvolanie podal žalobca 3. augusta 2007 a nepripojil k tomuto úkonu, ako to vyžaduje ustanovenie § 58 ods. 1 O.s.p., žiadne lekárske potvrdenie ani iné

listiny, z ktorých by bolo zrejmé, že nemohol odvolanie podať včas a zároveň nepodal žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Podľa obsahu tohto mimoriadneho opravného prostriedku zrejme žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch dovolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa prevzala 10. júla 2007 osoba poverená na prijímanie zásielok, z nevysvetliteľného dôvodu bol však na prvostupňovom rozhodnutí vyznačený dátum doručenia 19. júla 2007, pričom pri návrate z nemocnice po akútnom infarkte myokardu žalobca bezodkladne podal odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu v domnení, že podáva odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Pritom od 13. júla 2007 do 21. júla 2007 bol hospitalizovaný v nemocnici a o tom, že podal odvolanie oneskorene sa dozvedel až z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Preto, pokiaľ odvolací súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, takýmto postupom sa zasiahlo do základného ústavného práva žalobcu a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.), ako aj možnosť, aby sa vec prejedнала v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým skutočnostiam potrebným na spravodlivé a riadne rozhodnutie vo veci.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na

zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na zemi Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád vymenovaných v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil, ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že § 58 O.s.p. slúži na všeobecnú ochranu osôb, ktoré z iného závažného dôvodu (ako z dôvodu podľa § 56 O.s.p. a § 204 O.s.p.) nemohli dodržať procesné lehoty, a to tak, že umožňuje v určitých prípadoch a pri dodržaní určitého postupu zmeškanie lehoty odpustiť a napraviť tak nepriaznivé následky. Predpokladom pre odpustenie zmeškania lehoty je : a/ účastník zmeškal lehotu a z toho dôvodu bol vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí, b/ dôvod zmeškania musí byť

ospravedlniteľný, c/ musí byť včas podaný návrh na odpustenie zmeškania (do 15 dní po odpadnutí prekážky) a s ním i zmeškaný úkon. Odpustenie zmeškania lehoty musí byť výnimočným opatrením, pretože narušuje právnu istotu ostatných účastníkov a orgánov, ktorých sa rozhodnutie týka, na čo treba vždy prihliadať. V danom prípade podal žalobca návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania až po tom, ako mu bolo doručené rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo jeho odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa odmietnuté ako oneskorene podané, dôvodiac, že v čase plynutia odvolacej lehoty bol uznaný za práceneschopného a bol aj hospitalizovaný. Na druhej strane však sám žalobca nespochybnil fakt, že rozsudok súdu prvého stupňa mu bol právne účinným spôsobom doručený 10. júla 2007 (t.j. tri dni predtým, ako bol uznaný za práceneschopného) a pod vplyvom skutočnosti, že z nevysvetliteľného dôvodu bol na prvostupňovom rozhodnutí vyznačený dátum jeho doručenia 19. júla 2007, po návrate z nemocnice (21. júla 2007 – pozn. dovolacieho súdu) podal proti nemu bezodkladne odvolanie (3. augusta 2007) v domnení, že ho podáva včas. Preto aj dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené predpoklady pre odpustenie žalobcovi zmeškania lehoty na podanie odvolania, keď dôvodom jej zmeškania v konečnom dôsledku nebola práceneschopnosť žalobcu a jeho päťdňová hospitalizácia v čase plynutia odvolacej lehoty, ale žalobcov omyl v začiatku plynutia zákonnej pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania, v dôsledku čoho podal odvolanie po jej uplynutí. Ak teda za uvedených okolností odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zamietnutí návrhu žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, nebolo tým, dotknuté právo žalobcu na spravodlivý súdny proces a postupom súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová